॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रंः। अग्निं या गर्भं दिधिरे विरूपास्ता न आपः शश् स्योना भंवन्तु। यासार् राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मधुश्चतः शुचंयो याः पावकास्ता न आपः शश् स्योना भंवन्तु। यासां देवा दिवि कृण्वन्तिं भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम्पयंसोन्दन्तिं (१)

शुक्रास्ता न आपः शङ् स्योना भंवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीर् रंपसुषदों हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यों नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वरुणेन ताः शीभरं समवंल्गत। (२)

तदाँप्रोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन।

अपकाम स्यन्दंमाना अवीवरत वो हिकमैं। इन्द्रों वः शक्तिंभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठ्रथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मादुदकमुंच्यते। आपों भुद्रा घृतिमदापं आसुर्ग्नीषोमौं विभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचौम् (३)

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्या मा घोषों गच्छति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्वतीरिव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्चसायं त्वा॥ (४)

उन्दन्तिं समवंल्गत मधुपृचांम्मातरो द्वाविरंशतिश्च॥———[१]

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव रांजसूयं यदेते ग्रहाँः स्वौं-ऽग्निर्वरुणस्वो रांजसूयंमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव सूंयतेऽथों उभावेव लोकावभि जंयति यश्चं राजसूयेंनेजानस्य यश्चौंग्रिचित् आपों भवन्त्यापो वा अग्नेर्भातृंच्या यद्पौं-ऽग्नेर्धस्तांदुपदधांति भ्रातृंच्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आप्स्तस्मांदद्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदान्नं वा आपः प्राव आपोऽन्नंम्प्रावौऽन्नादः पंशुमान्नवित यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

अन्नमर्व रुन्ध् पात्राणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयौन्येवान्नमर्व रुन्ध् आ द्वांद्शात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिंद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना एवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानिं भवन्ति मिथुनस्य प्रजात्ये प्र प्रजयां पश्मिमिथुनैर्जायते यस्यैता उपधीयन्ते य उ (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सौंऽध्वर्यं यर्जमानं प्रजाः शुचार्पयिति यद्प उपदर्धाति शुचंमेवास्यं शमयित नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यर्जमानः शाम्यन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्तेऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता

अप उंपदर्धाति दिव्याभिरेवैनाः स॰ सृंजति वर्षुंकः पुर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा एतासांमायतंनं क्रुप्तिं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रुप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवति कल्पंतेऽस्मे द्वन्द्वम्न्या उपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्या अन्नं वा इष्टंका एतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुम्पंदधांति साक्षात् (९)

पुवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत पुवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानाम्बृह्स्पतिब्र्ह्मंणेवास्मा अन्नमवं रुन्द्धे ब्रह्मवर्च्समंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्यांह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्च्सी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मै जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं पुर्जन्यं उपुदधांति साक्षाथ्सप्तचंत्वारि १श $oldsymbol{arphi}$

भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रंयत्रैव मृत्युर्जायते ततं एवैन्मवं यजते तस्मादिश्विचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवोऽवेष्टास्तस्मादिश्विचित्राभिचंरित्वै प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योऽिश्नं चिनुते

देवसुवामेतानि ह्वी १ षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ स्वास्त एव (११)

अस्मै सवान्प्र यंच्छन्ति त एंन स्वन्ते सवों-

ऽग्निर्वरुणस्वो राज्यस्यं ब्रह्मस्विश्वत्यां देवस्यं त्वा सिवृतः प्रम्व इत्यांह सिवृत्रप्रसूत एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि विश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि विश्वत्यन्नंस्यान्नस्यावंरुद्धे पुरस्तांत्प्रत्यश्चं विश्वति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीनमन्नंमद्यते शीर्षतोऽभि विश्वति शीर्षतो ह्यन्नंमद्यत् आ मुखांदन्ववंस्नावयति (१२) मुखत पुवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवेनंम्भि विश्वति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्रांज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म

साम्राज्येनाभि षिश्चामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधात्येतत् (१ वै राजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वान्ग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जंयति यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित् इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परापत्त्तद्देवाः सौन्नामण्या समभरन्थसूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा

वै देवानाम्बृहस्पतिर्ब्रह्मंणैवैनंमुभि षिंश्वतीन्द्रंस्य त्वा

षष्ठमः प्रश्नः

सौँत्रामुण्या यंजेतेन्द्रियमेव वीर्यर् सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ (१४)

त एवान्ववंस्रावयत्येतदृष्टाचंत्वारिश्शच॥———[3]

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुणीभिः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोभिः स्जूरिग्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः प्शव इडां पृशवों घृत संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्में पृशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत् (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तस्मिं श्रुहोति प्रैव जायतेऽन्नादो भेवति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तांद्वागास्ता एव प्रींणात्यथो चक्षुंरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रतिं दधात्यनंन्धो भवति य एवं वेदापो वा इदमग्ने सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतोंऽलेलायथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नग्निमेचिन् तद्यमंभवत्ततो वै स प्रत्यंतिष्ठद्याम्पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरों- ऽभवृथ्सा प्राची दिग्यां देक्षिणत उपादंधाथ्म दक्षिणः पृक्षोऽभवृथ्सा देक्षिणा दिग्याम्पृश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभवृथ्सा प्रतीची दिग्यामुंत्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभव्थ्योदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठमं दिगियं वा अग्निः पश्चेष्टकस्तस्माद्यदस्यां खनंन्त्यभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्कराष्ट्र सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वयार्थसो नक्तं नाध्यांसते य एवं विद्वानृग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याग्नेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुंकु स्वामेव तिद्दशमन्वें त्यपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निश्ह हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिम्प्र विशन्ति॥ (१९)

विंशन्ति॥ (१९)
यदंलेलायुथ्स उंत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥————[४]

स्वथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीयें संवथ्सर आँग्नेयमृष्टा-कंपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पृत्यं चुरुं वैष्णुवं त्रिकपालं तृतीयें संवथ्सरें-ऽभिजितां यजेत् यद्षष्टाकंपालो भवंत्यृष्टाक्षंरा गायुत्र्यांग्नेयं गांयत्रम्प्रांतःसवनम् प्रांतःसवनम्व तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभम्माध्यंदिन् सवन्म्माध्यंदिनम्व सर्वनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती वैश्वदेवं जागंतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनं दाधार जगंतीं छन्दो यद्वांरहस्पृत्यश्चरुभंवंति ब्रह्म वे देवानाम्बृह्स्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैं ष्ण्वस्त्रिंकपालो भवंति यज्ञो वे विष्णुंर्यज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीयं संवथ्सरेऽभिजिता यजंतेऽभिजित्ये यथ्संवथ्सरमुख्यंम्बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यहितीयं संवथ्सरें ऽग्निं चिनुतें-ऽन्तरिक्षमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्सरे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वे परं आद्वारः कक्षीवा अधिजो वीतहं व्यः श्रायसम्भसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वे ते सहस्र सहस्रम्पुत्रानंविन्दन्त प्रथंते प्रजयां प्रशिभ्स्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छ्न् य एवं विद्वानेतम्ग्निं चिनुते॥ (२२) दाधार त्रिष्टुर्भमिममेवैवं चत्वारिं च॥————[५]

प्रजापंतिर्ग्निमंचिन्त स क्षुरपंविर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यंतो नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वं ब्रह्म वै छन्दा १ सि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुश्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादियत्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहि १ सायै देविन्धिर्वा एष नि धीयते यदग्निः (२३)

अन्ये वा वै निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जानात्युखामा क्रांमत्यात्मानंमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येति नैर्ऋत्युंखा यदाक्रामेन्निर्ऋत्या आत्मान्मपि दध्यात्तरमान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्मे गोपायेति ताहगेव तत् (२४) प्रजापंतिर्वा अथवांग्रिरेव दध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका अस्थान्येतः ह वाव तहषिर्भ्यनूंवाचेन्द्रों दधीचो

जस्थिन्यतर हु वाव तहावर्म्यनूवावन्द्रा द्याया अस्थिभिरिति यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोति सात्मांनमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भविति य एवं वेद शरीरं वा एतद्ग्नेर्यचित्यं आत्मा वैश्वानरो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीरमेव स्ड्स्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहिति तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं दधातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यतपुरीषम्ग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत एषा वा अग्नेः प्रिया तन्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तन्वमवं रुन्दे॥ (२६)

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नवित्तस्रो रात्रींदीक्षितः स्यात्त्रिपदां विराङ्किराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति दश् रात्रींदीक्षितः स्याद्दशांक्षरा विराङ्किराजंमाप्नोति द्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्दशांक्षरा विराङ्किराजंमाप्नोति द्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्किराजंमाप्नोति त्रयोदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्रयोदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्रयोदश् (२७)

मासौः संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति पश्चंदश्

रात्रींदीिक्षितः स्यात्पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयो-ऽर्धमास्याः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्नोति सप्तदंश् रात्रींदीिक्षितः स्याद्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्नोति चतुंविंश्यातिश् रात्रींदीिक्षितः स्याचतुंविंश्यातिर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािब्वराजंमाप्नोति त्रिश्यत्श्वर् रात्रींदीिक्षतः स्यांत् (२८)

त्रि शदंक्षरा विराड्विराजंमाप्रोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराङ्विराजंमाप्नोति चत्रों मासो दींक्षितः स्यांचत्रो वा एतम्मासो वसंवोऽबिभरुस्ते पृंथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्ते उन्तरिक्षमाजयित्रिष्टुम्ं छन्दो द्वादंशादित्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छञ्छ्रेष्ठां देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वाग्निं चिन्वीत द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो ऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौं व्यावृतंमेव गंच्छति श्रैष्ठा ५ समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोंदश त्रि र्शत्र रात्रींदीक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टावि रशतिश्व॥————[७]

मन्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य समेष्ट्ये यत्पक्षसंम्मिताम्मिनुयात कनीया १ सं यज्ञ ऋतुमुपेयात्पापीयस्यस्यात्मनेः प्रजा स्याद्वेदिंसम्मिताम्मिनोति ज्याया ईसमेव यंज्ञकतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानः सहस्रंसम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयति द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जंयति त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१) त्रिषांहस्रो वा असौ लोकों ऽमुमेव लोकमभि जंयति जान्दघ्नं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गांयत्रियैवेमं लोकमभ्यारोहित नाभिदघ्नं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्त ग्रीवद्घं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगंत्यैवाम्

लोकमभ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतो

सुवर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यदग्निस्तं

यन्नान्वारोहें थ्सुवर्गाल्लोकाद्यजंमानो हीयेत पृथिवीमार्ऋमिषं

प्राणो मा मा हांसीदन्तरिक्षमार्ऋमिषं प्रजा मा मा

हांसीद्दिवमार्ऋमिष र सुवरगन्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनं

धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्त्रियम् (३२)

उपेयात्र तृतीयंं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यद्ग्रिं चिनुते यदुंपेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वांहुरप्रजस्यं तद्यन्नोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजंमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कंन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रंः (३३)

यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतौंऽस्य विच्छिंन्द्यात्तिस्र उपं दधाति रेतंसः सन्तंत्या इयं वाव प्रंथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीमन्तरिक्षं द्वितीयौ प्राणो वा अन्तरिक्षं तस्मान्नान्तरिक्षम्पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चक्षुर्यजुषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मर्नसा मध्यमामेषां लोकानां क्रुप्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतशस्त्रे एवैतेनं दहे पिता मांत्रिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजें। पदानुं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्वहुस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैन्मन् शश्सित॥ (३५)

मिनुयात्तृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रंश्च वै सप्तदंश च॥_____[८]

सूयते वा एषों ऽग्नीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादुकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रत्यवरोहंति ताहगेव तदासन्दी सादयति गर्भाणां धृत्या अप्रपादायाथां स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यद्ख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यडुंद्यामः शिक्यंम्भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजापंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावंस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानोऽमुष्मिं श्रौंकैंऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापत्या वैष्ण्वीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापत्या यदुख्यंम्बिभर्तिं प्राजापत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्ग्निं चिनोतीयं वै विश्वकंमां वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्त्रिवृद्ग्निरिति तं वा एतं यजंमान एव

चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यत्तं दक्षिणाभिनं राधयेदग्निमंस्य वृञ्जीत् यौऽस्याग्निं चिनुयात्तं दक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृणोति॥ (३८)

ण्डाविहितो वै वैष्ण्वीर्त्यो विरेश्तिश्वं॥———[९]
प्रजापंतिरिग्नमंचिनुतर्तुभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं
पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छ रं
श्रारदोत्तंरम्पक्षरं हेमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य
तत्पूर्वार्धमंचिनुत क्षत्रेण दक्षिणम्पक्षम्पशुभिः पुच्छं
विशोत्तंरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानिग्नं चिनुत
ऋतुभिरवैनं चिनुतेऽथो एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्द्धे शृण्वन्त्येनम्भिं चिक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतिरक्षं द्वितीया वया स्मि पुरीषम्सौ तृतीया नक्षंत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीषं यज्ञंमानः पश्चमी प्रजा पुरीषं यज्ञिचितीकं चिन्वीत युज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजाम्नतिरयात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्व स्मृणोति यत्तिस्रश्चित्तंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चितंयो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव स्पृणोति पश्च चितंयो भवन्ति पश्चिभिः पुरीषैरभ्यूंहति दश सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्त एर्मणोत्यथो दशांक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिंर्ऋतवः पुरीष् पद्मितंयो भवन्ति षद्गरीषाणि द्वादेश सम्पंद्यन्ते द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)

अव चितंयः पुरीष् पश्चंदश च॥————[१०] रोहिंतो धूम्ररोंहितः कुर्कन्धुरोहित्स्ते प्रांजापृत्या

बभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवत्यांस्तिसः कृष्णा वशा वारुण्यंस्तिसः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूप्राः॥ (४२)

पृश्ञिंस्तिरश्चीनंपृश्ञिरूर्धपृंश्ञिस्ते मांरुताः फुल्गूर्लोहितोण बंलक्षी ताः सारस्वत्यंः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा

मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अंरुणलंलामास्तूपराः॥ (४३)

रोहिंतुः पृश्चिः षड्विर्रंशतिः षड्विर्रंशतिः॥_____[१२]

शितिबाहुरन्यतःंशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्ध्रोऽन्यतःंशितिरन्ध्रः सम्नत्तिशितिरन्ध्रस्ते मैन्नावरुणाः शुद्धवालः सर्वशुद्धवालो मृणिवालस्त औश्विनास्तिस्रः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिस्रः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलंलामास्तूपराः॥ (४४)

-----[१३] उन्नत ऋषुभो वांमुनस्त ऐंन्द्रावरुणाः शितिंककुच्छितिपृष्ठः

शितिंभस्त ऐंन्द्राबार्हस्पत्याः शितिपाच्छित्योष्ठः शितिभ्रस्त ऐंन्द्रावैष्णवास्तिस्रः सिध्मा वृशा वैश्वकर्मण्यंस्तिस्रो धात्रे पृषोदरा ऐंन्द्रापौष्णाः श्येतंललामास्तूपराः॥ (४५)

शितिबाहुरुंत्रतः पश्चवि श्यतिः पश्चवि श्यतिः॥-----[१४]

कुर्णास्त्रयो यामाः सौम्यास्त्रयेः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो नकुलास्तिस्रो रोहिणीस्त्रयव्यस्ता वसूनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौह्यस्ता रुद्राणार्थं सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूप्राः॥ (४६)

कुर्णास्त्रयोवि रशितः॥——[१५]

शुण्ठास्त्रयों वैष्णवा अंधीलोधकर्णास्त्रयो विष्णंव उरुऋमायं लफ्सुदिनस्त्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्त आंदित्यानांत्रिवथ्सास्तिस्रोऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरलंलामास्त्

शुण्य विरंशितः।——[१६] इन्द्रांय राज्ञे त्रयंः शितिपृष्ठा इन्द्रांयाधिराजाय त्रयः शितिककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिभसदस्तिस्रस्तुर्योद्धाः साध्यानानितसः पष्ठौद्धां विश्वेषां देवानांमाग्रेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः॥ (४८)

इन्डांय राज्ञे हाविर्श्यतिः॥——[१७] अदित्यै त्रयों रोहितैता ईन्द्राण्यै त्रयों कृष्णैताः कुह्रै त्रयों ऽरुणैतास्तिस्रो धेनवों राकायै त्रयों ऽनुङ्गाहंः सिनीवाल्या आंग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

अदित्या अष्टादंश।———[१८] सौम्यास्त्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्त्रिस्रोऽजा मुलुहा इन्द्राण्यै तिस्रो मेर्ष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूपराः॥ (५०)

सौम्या एकान्नविर्श्रातिः॥——[१९]

वारुणास्रयः कृष्णलेलामा वर्रणाय राज्ञे त्रयो रोहितोललामा वर्रणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्चयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)

बारुणा विरेशितः॥——[२०]
सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनुङ्गाहाविन्द्राग्निभ्यामोजोदाभ्यामुष्ट

भ्यां बलदाभ्या र्सारवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्ड हे धेनू भौमी वैराजी पुंरुषी हे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावंनु हाहां वारुणी कृष्णे वृशे अंराङ्गी दिव्यावृषभौ पेरिमरो॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे चतुंस्त्रिश्यत्॥——[२१] एकांदश प्रातर्ग्व्याः पृशव आ लंभ्यन्ते छगुलः कुल्मार्षः किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वृशा

किकिदीविविदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीनेवं श्वेता वृशा अंनूबन्थ्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आश्विनस्ते विशालयूप आ र्लभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश् पश्चंविरशतिः॥———[२२] पिशङ्गास्त्रयो वासन्ताः सारङ्गास्त्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्त्रयो वार्षिकाः पृश्ञयस्त्रयः शार्दाः पृश्ञिस्कथास्त्रयो हैमंन्तिका अवलिप्तास्त्रयः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

पुंशङ्गा विरश्वतिः॥_____[23]

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र् इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूंताचास्तें अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापंतिः सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओर्जं आन्नन्दमहंर्ग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्योस्तेऽग्निः पृश्र्रांसीथ्मिड्वंश्रेशिः॥————[२४]यो वा पृवाहुंतिमभवन्पृथिभिरवुरुध्यान्नन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतुं यद्यंवजिद्यंसि॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ | \ http://github.com/stotrasamhita.github.io \ | \ http://github.io \ | \ http://github.io \ | \ http://github.io \ | \ http:/$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/